

HOTĂRÂREA CURȚII (Camera a treia)

18 decembrie 2008 *

În cauza C-337/07,

având ca obiect o cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată în temeiul articolului 234 CE de Verwaltungsgericht Stuttgart (Germania), prin decizia din 29 iunie 2007, primită de Curte la 20 iulie 2007, în procedura

Ibrahim Altun

împotriva

Stadt Böblingen,

CURTEA (Camera a treia),

compusă din domnul A. Rosas, președinte de cameră, domnii A. Ó Caoimh, J. N. Cunha Rodrigues (raportor), U. Löhmus și doamna P. Lindh, judecători,

avocat general: domnul Y. Bot,
grefier: domnul R. Grass,

* Limba de procedură: germana.

având în vedere procedura scrisă,

luând în considerare observațiile prezentate:

- pentru domnul Altun, de P. Horrig, Rechtsanwalt;
- pentru guvernul german, de domnii M. Lumma și J. Möller, în calitate de agenți;
- pentru guvernul elen, de domnul G. Karipsiadis și de doamna T. Papadopoulou, în calitate de agenți;
- pentru Comisia Comunităților Europene, de domnii V. Kreuschitz și G. Rozet, în calitate de agenți,

după ascultarea concluziilor avocatului general în ședința din 11 septembrie 2008,

pronunță prezenta

Hotărâre

- ¹ Cererea de pronunțare a unei hotărâri preliminare privește interpretarea articolului 7 primul paragraf din Decizia nr. 1/80 a Consiliului de asociere din 19 septembrie 1980 privind dezvoltarea asocierii (denumită în continuare „Decizia nr. 1/80”). Consiliul de asociere a fost înființat prin Acordul de asociere dintre Comunitatea Economică Europeană și Turcia, care a fost semnat la 12 septembrie 1963, la Ankara, de Republica Turcia, pe de o parte, precum și de statele membre ale Comunității Economice Europene și de Comunitate, pe de altă parte, și care a fost încheiat, aprobat și confirmat în numele acestora din urmă prin Decizia 64/732/CEE a Consiliului din 23 decembrie 1963 (JO 1964, 217, p. 3685, Ediție specială, 11/vol. 1, p. 10).
- ² Această cerere a fost formulată în cadrul unui litigiu între domnul Ibrahim Altun, resortisant turc, pe de o parte, și Stadt Böblingen, pe de altă parte, în legătură cu o procedură de expulzare a persoanei interesate de pe teritoriul Germaniei.

Cadrul juridic*Decizia nr. 1/80*

- ³ Articolul 6 alineatele (1) și (2) din Decizia nr. 1/80 este redactat după cum urmează:

„(1) Sub rezerva dispozițiilor articolului 7 referitor la accesul liber la încadrarea în muncă a membrilor familiei sale, lucrătorul turc, care este încadrat pe piața legală a muncii dintr-un stat membru:

- are dreptul, în acest stat membru, după un an în care a fost încadrat în muncă în mod legal, la reînnoirea permisului său de muncă la același angajator, dacă acesta dispune de un loc de muncă;

- are dreptul, în acest stat membru, după trei ani în care a fost încadrat în muncă în mod legal și sub rezerva priorității ce trebuie acordată lucrătorilor din statele membre ale Comunității, să accepte o altă ofertă din partea unui angajator, la alegerea sa, făcută în condiții obișnuite și înregistrată la serviciile de ocupare a forței de muncă din acest stat membru, în cadrul aceleiași profesii;

- beneficiază, în acest stat membru, după patru ani în care a fost încadrat în muncă în mod legal, de accesul liber la orice activitate salariată, la alegerea sa.

(2) Concediile anuale și absențele pentru motive de maternitate, de accident de muncă sau de boală de scurtă durată sunt asimilate perioadelor de încadrare legală în muncă. Perioadele de șomaj involuntar, constatate în mod corespunzător de autoritățile competente, și absențele pentru motive de boală de lungă durată, fără a fi asimilate perioadelor de încadrare legală în muncă, nu aduc atingere drepturilor dobândite în temeiul perioadei anterioare de încadrare în muncă.” [traducere neoficială]

4 Articolul 7 din Decizia nr. 1/80 prevede:

„Membrii familiei unui lucrător turc încadrat pe piața legală a muncii dintr-un stat membru, care au fost autorizați să se alăture acestuia:

- au dreptul să accepte – sub rezerva priorității ce trebuie acordată lucrătorilor din statele membre ale Comunității – orice ofertă de încadrare în muncă, dacă au locuit în mod legal pe teritoriul acestui stat de cel puțin trei ani;

- beneficiază, pe teritoriul acestui stat, de accesul liber la orice activitate salariată, la alegerea lor, atunci când au locuit în mod legal pe teritoriul acestui stat de cel puțin cinci ani.

Copiii lucrătorilor turci care au urmat o formare profesională în țara gazdă vor putea să accepte orice ofertă de încadrare în muncă în statul membru respectiv, indiferent de durata pentru care au avut reședința în acest stat membru, cu condiția ca unul dintre părinții lor să fi fost în mod legal încadrat în muncă în statul membru respectiv de cel puțin trei ani.” [traducere neoficială]

5 Potrivit dispozițiilor articolului 14 alineatul (1) din aceeași decizie:

„Dispozițiile prezentei secțiuni sunt aplicate sub rezerva restricțiilor justificate de motive de ordine publică, de siguranță publică și de sănătate publică.” [traducere neoficială]

Convenția de la Geneva

- 6 Convenția privind statutul refugiaților, semnată la Geneva la 28 iulie 1951 [*Recueil des traités des Nations unies*, vol. 189, p. 150, nr. 2545 (1954)] a intrat în vigoare la 22 aprilie 1954. Versiunea acestei convenții, care se aplică acțiunii principale, este cea care rezultă din Protocolul privind statutul refugiaților, adoptat la New York la 31 ianuarie 1967 și intrat în vigoare la 4 octombrie 1967 (denumită în continuare „Convenția de la Geneva”).
- 7 În temeiul articolului 1 A punctul 2 din Convenția de la Geneva, termenul „refugiat” este aplicabil oricărei persoane care, „ca urmare a unei temeri fondate de a fi persecutat din cauza rasei sale, a religiei, naționalității, apartenenței la un anumit grup social sau opiniilor politice, se află în afara țării al cărei cetățean este și care nu poate sau, din cauza acestei temeri, nu dorește să solicite protecția respectivei țări; sau orice apatrid care se află în afara țării în care avea reședința obișnuită, nu poate sau, din cauza acestei temeri, nu dorește să se întoarcă în respectiva țară”.
- 8 În conformitate cu articolul 5 din Convenția de la Geneva, nicio dispoziție din aceasta „nu aduce atingere celorlalte drepturi și avantaje acordate, independent de această convenție, refugiaților”.

Acțiunea principală și întrebările preliminare

- 9 Domnul Ibrahim Altun, care este reclamant în acțiunea principală, s-a născut la 1 ianuarie 1985 și este fiul domnului Ali Altun. Acesta din urmă, de asemenea resortisant turc, a ajuns în Germania la 27 martie 1996 ca solicitant de azil. Prin decizia din 19 aprilie 1996, Bundesamt für die Anerkennung ausländischer Flüchtlinge (Biroul

federal pentru recunoașterea refugiaților străini) i-a recunoscut acest statut. În acest scop, domnul Ali Altun a obținut un permis de ședere cu o durată nelimitată în Germania.

- 10 După mai multe schimbări de reședință, domnul Ali Altun s-a instalat la Böblingen începând cu 1 ianuarie 2000.
- 11 Domnul Ali Altun și-a început activitatea profesională în cursul lunii iulie a anului 1999 la o societate de plasare a personalului temporar, la Stuttgart. De la 1 aprilie 2000, acesta a lucrat într-o întreprindere de producție de alimente până când aceasta s-a declarat, la 1 iunie 2002, în stare de insolvabilitate. Domnul Ali Altun a fost invitat atunci să se declare șomer la Arbeitsamt (Biroul pentru încadrare în muncă), iar contractul său de muncă a încetat în mod oficial la 31 iulie 2002. Între 1 iunie 2002 și 26 mai 2003, acesta a primit ajutor de șomaj.
- 12 În cursul lunii iunie a anului 1999, domnul Ali Altun a inițiat o procedură de reîntregire a familiei pentru soția sa, fiul și fiicele sale. În posesia unei vize acordate de reprezentanța competentă a Republicii Federale Germania în străinătate, domnul Ibrahim Altun a ajuns în Germania la 30 noiembrie 1999 și și-a stabilit domiciliul la tatăl său. La 9 decembrie 1999, acesta a obținut o autorizație de ședere valabilă până la 31 decembrie 2000. Această autorizație a fost prelungită până la 31 decembrie 2002, iar apoi până la 8 decembrie 2003.
- 13 La 26 septembrie 2002, domnul Ibrahim Altun s-a declarat șomer la Arbeitsamt. La 1 septembrie 2003, acesta a început o formare de promovare pentru tinerii șomeri, pe care a abandonat-o la 2 aprilie 2004.

- 14 Domnul Ibrahim Altun a fost arestat la 28 aprilie 2003 pentru o tentativă de viol asupra unei tinere de 16 ani și a fost plasat în arest preventiv până la 27 mai 2003. Prin Hotărârea din 16 septembrie 2003, pronunțată de Amtsgericht Böblingen, acesta a fost condamnat la un an și trei luni de închisoare cu suspendarea condiționată a pedepsei.
- 15 La 20 noiembrie 2003, domnul Ibrahim Altun a solicitat o nouă prelungire a autorizației sale de ședere, solicitare care a fost respinsă prin decizia din 20 aprilie 2004, emisă de Stadt Böblingen. Pe de altă parte, acesta din urmă l-a somat să părăsească teritoriul Republicii Federale Germania într-un termen de trei luni de la notificarea acestei decizii, sub sancțiunea expulzării în Turcia în cazul nerespectării acestei somații.
- 16 Stadt Böblingen a susținut că infracțiunea comisă de domnul Ibrahim Altun este gravă și constituie, potrivit dreptului național, un motiv de respingere a unei cereri de prelungire a autorizației de ședere. În plus, acesta nu mai putea beneficia de drepturile prevăzute la articolul 7 primul paragraf din Decizia nr. 1/80.
- 17 Întrucât opoziția formulată de reclamantul din acțiunea principală împotriva deciziei de respingere a fost la rândul său respinsă, acesta a introdus o acțiune la Verwaltungsgericht Stuttgart, susținând că dreptul său de ședere trebuie apreciat nu numai prin prisma dreptului național, ci și în temeiul articolului 7 primul paragraf din Decizia nr. 1/80.
- 18 Considerând că, în aceste condiții, soluționarea litigiului necesită interpretarea dreptului comunitar, Verwaltungsgericht Stuttgart a decis să suspende judecarea cauzei și să adreseze Curții următoarele întrebări preliminare:

- „1) Dobândirea drepturilor în temeiul articolului 7 [primul paragraf] din Decizia nr. 1/80 [...] impune cerința ca «titularul principal» la care membrul familiei a avut reședința legală în cursul perioadei de trei ani să fi îndeplinit condițiile menționate la articolul 7 [primul paragraf] din Decizia nr. 1/80 [...] pe parcursul întregii perioade?
- 2) În această privință, pentru ca un membru al familiei să dobândească drepturile prevăzute la articolul 7 [primul paragraf] din Decizia nr. 1/80 [...], este suficient ca «titularul principal» să fi exercitat în cursul acestei perioade o activitate profesională la diferiți angajatori timp de doi ani și șase luni și, în continuare, să fi fost șomer involuntar timp de șase luni și, în plus, această situație să fi persistat ulterior pentru o perioadă mai lungă?
- 3) Articolul 7 [primul paragraf] din Decizia nr. 1/80 [...] poate fi de asemenea invocat de o persoană care a obținut o autorizație de ședere în calitate de membru al familiei unui resortisant turc al cărui drept de ședere și, prin urmare, al cărui acces la piața legală a muncii a unui stat membru se întemeiază numai pe acordarea azilului politic pentru motive de persecuție politică în Turcia?
- 4) În cazul în care răspunsul la a treia întrebare este afirmativ, un membru al familiei poate să invoce de asemenea articolul 7 [primul paragraf] din Decizia nr. 1/80 [...] dacă acordarea azilului politic și, pe baza acestuia, dreptul de ședere și accesul la piața legală a muncii al «titularului principal» (în speță, tatăl său) se întemeiază pe declarații inexacte?
- 5) În cazul în care răspunsul la a patra întrebare este negativ, este necesar, înainte de a le refuza membrilor familiei drepturile întemeiate pe articolul 7 [primul paragraf]

din Decizia nr. 1/80 [...], ca drepturile «titularului principal» (în speță, tatăl său) să fi fost în prealabil retrase sau revocate în mod formal?”

Cu privire la întrebările preliminare

Cu privire la prima și la a doua întrebare

- ¹⁹ Prin intermediul primei și al celei de a doua întrebări, care trebuie analizate împreună, instanța de trimitere solicită, în esență, să se stabilească în ce măsură copilul unui lucrător turc poate beneficia de drepturile prevăzute la articolul 7 primul paragraf prima liniuță din Decizia nr. 1/80 în cazul în care, în cursul perioadei de trei ani în care copilul a locuit împreună cu lucrătorul, acesta din urmă a exercitat o activitate salariată timp de doi ani și jumătate, iar, ulterior, a fost șomer în cursul următoarelor șase luni.
- ²⁰ Potrivit unei jurisprudențe constante, articolul 7 primul paragraf din Decizia nr. 1/80 are efect direct în statele membre, astfel încât resortisanții turci care îndeplinesc condițiile prevăzute se pot prevala în mod direct de drepturile pe care acesta le conferă (Hotărârea din 17 aprilie 1997, Kadiman, C-351/95, Rec., p. I-2133, punctul 28, și Hotărârea din 18 iulie 2007, Derin, C-325/05, Rep., p. I-6495, punctul 47).
- ²¹ Curtea s-a pronunțat de asemenea în sensul că drepturile pe care articolul 7 primul paragraf din Decizia nr. 1/80 le acordă copilului unui lucrător turc în ceea ce privește încadrarea în muncă în statul membru respectiv implică în mod necesar existența unui drept corelativ de ședere în favoarea celui în cauză, în caz contrar dreptul de acces la

piața muncii și de a desfășura în mod efectiv o activitate salariată fiind lipsit de orice efect (a se vedea în special Hotărârea Derin, citată anterior, punctul 47).

22 Astfel cum reiese chiar din cuprinsul articolului 7 primul paragraf prima liniuță din Decizia nr. 1/80, dreptul acordat unui copil al unui lucrător turc de a accepta orice ofertă de încadrare în muncă în statul membru gazdă trebuie să respecte două condiții, potrivit cărora lucrătorul trebuie să fie încadrat pe piața legală a muncii din statul respectiv, iar copilul trebuie să fi locuit în mod legal pe teritoriul aceluia stat de cel puțin trei ani. Trebuie precizat că prima condiție nu privește noțiunea „încadrat în muncă în mod legal” care figurează la articolul 6 alineatul (1) din Decizia nr. 1/80, ci se raportează numai la noțiunea „încadrarea lucrătorului pe piața legală a muncii”.

23 În ceea ce privește încadrarea lucrătorului turc pe piața legală a muncii, Curtea s-a pronunțat, în cadrul interpretării articolului 6 alineatul (1) din Decizia nr. 1/80, în sensul că această noțiune desemnează toți lucrătorii care au respectat actele cu putere de lege și normele administrative ale statului membru gazdă și au astfel dreptul să exercite o activitate profesională pe teritoriul acestuia (Hotărârea din 26 noiembrie 1998, Birden, C-1/97, Rec., p. I-7747, punctul 51, precum și Hotărârea din 24 ianuarie 2008, Payir și alții, C-294/06, Rep., p. I-203, punctul 29).

24 Pe de altă parte, în pofida unei întreruperi temporare a raportului de muncă, un lucrător turc continuă să fie încadrat pe piața legală a muncii din statul membru gazdă, în sensul articolului 6 alineatul (1) din Decizia nr. 1/80, în cursul perioadei care îi este necesară în mod rezonabil pentru găsirea unei alte activități salariate, și aceasta indiferent de cauza absenței celui în cauză de pe piața muncii, în măsura în care această absență are un caracter provizoriu (Hotărârea din 7 iulie 2005, Dogan, C-383/03, Rec., p. I-6237, punctele 19 și 20).

- 25 Un lucrător turc nu este exclus de pe piața legală a muncii decât în cazul în care nu mai are, în mod obiectiv, nicio șansă de a se reîncadra pe piața muncii sau dacă a depășit un interval de timp rezonabil pentru găsirea unei noi activități salariate după o perioadă de inactivitate temporară (a se vedea în acest sens Hotărârea din 10 februarie 2000, Nazli, C-340/97, Rec., p. I-957, punctul 44, și Hotărârea Dogan, citată anterior, punctul 23).
- 26 Situația de șomaj involuntar în care domnul Ali Altun s-a aflat ulterior declarării stării de insolvabilitate a întreprinderii în care lucra nu poate, ca atare, să constituie un impediment pentru ca acesta să continue să fie încadrat pe piața legală a muncii din statul membru gazdă.
- 27 Considerațiile expuse la punctele 23-25 din prezenta hotărâre cu privire la noțiunea de încadrare pe piața legală a muncii în sensul articolului 6 alineatul (1) din Decizia nr. 1/80 pot fi reluate pentru interpretarea articolului 7 primul paragraf din această decizie.
- 28 O interpretare diferită a noțiunii respective, după cum aceasta este avută în vedere în cadrul articolului 6 din Decizia nr. 1/80 sau al articolului 7 din aceasta, ar fi de natură să perturbe coerența sistemului pus în aplicare de Consiliul de asociere în vederea consolidării progresive a situației lucrătorilor turci din statul membru gazdă.
- 29 Trebuie amintit că Decizia nr. 1/80 urmărește favorizarea integrării treptate, în statul membru gazdă, a resortisanților turci care îndeplinesc condițiile prevăzute la una dintre dispozițiile acestei decizii și, prin urmare, beneficiază de drepturile pe care aceasta le conferă (Hotărârea Derin, citată anterior, punctul 53).

- 30 În ceea ce privește condiția reședinței, articolul 7 primul paragraf prima liniuță din Decizia nr. 1/80 impune membrilor familiei unui lucrător turc obligația de a locui cu acesta, în mod neîntrerupt, în decursul unei perioade de cel puțin trei ani.
- 31 Într-adevăr, o jurisprudență constantă impune, în această privință, cerința ca reîntregirea familiei, care a justificat intrarea membrului familiei lucrătorului turc pe teritoriul statului membru gazdă, să se concretizeze în decursul unei anumite perioade în faptul de a locui în mod efectiv împreună cu lucrătorul respectiv, această situație trebuind să existe atât timp cât persoana interesată nu îndeplinește ea însăși condițiile de acces la piața muncii din acel stat (a se vedea Hotărârea din 16 martie 2000, Ergat, C-329/97, Rec., p. I-1487, punctul 36, și Hotărârea Derin, citată anterior, punctul 51).
- 32 Rezultă că, pe parcursul întregii perioade necesare dobândirii, de către membrul familiei, a dreptului de acces la piața muncii din statul membru gazdă, lucrătorul cu care conviețuiește trebuie să fie încadrat pe piața legală a muncii din acel stat.
- 33 Condițiile amintite la punctul 22 din prezenta hotărâre trebuie îndeplinite în mod simultan.
- 34 Aceasta este interpretarea articolului 7 primul paragraf din Decizia nr. 1/80, astfel cum rezultă din cuprinsul și din obiectivele acestei dispoziții, precum și din jurisprudența Curții.

35 Într-adevăr, Curtea a precizat că drepturile pe care le conferă articolul 7 primul paragraf din Decizia nr. 1/80 pot fi exercitate de membrul familiei ulterior perioadei în decursul căreia acesta a locuit cu lucrătorul turc încadrat pe piața legală a muncii din statul membru gazdă, chiar dacă, după această perioadă, lucrătorul respectiv nu mai este el însuși încadrat pe piața de muncă din acel stat membru (Hotărârea din 11 noiembrie 2004, Cetinkaya, C-467/02, Rec., p. I-10895, punctul 32).

36 Împrejurarea că respectiva condiție care conferă lucrătorului dreptul de acces la piața muncii din statul membru gazdă nu mai subzistă după ce membrul familiei sale a dobândit el însuși acest drept nu poate, așadar, să repună în discuție acest din urmă drept.

37 Este necesar să se concluzioneze că, în vederea dobândirii, în conformitate cu articolul 7 paragraful întâi din Decizia nr. 1/80, a dreptului de acces la piața muncii din statul membru gazdă de către membrul familiei unui lucrător turc, condiția încadrării acestuia din urmă pe piața legală a muncii trebuie să fi fost îndeplinită cel puțin pe durata celor trei ani de reședință comună.

38 Potrivit instanței de trimitere, reclamantul din acțiunea principală a locuit împreună cu tatăl său timp de mai mult de trei ani, respectiv de la 30 noiembrie 1999, dată la care a ajuns în Germania, până la 20 aprilie 2004, data la care a fost adoptată decizia prin care i s-a refuzat prelungirea autorizației de ședere. De asemenea, instanța națională arată că, până la 20 aprilie 2004, domnul Ali Altun a exercitat o activitate profesională timp de doi ani și jumătate, iar apoi s-a aflat într-o situație de șomaj involuntar începând cu luna iunie 2002.

39 Prin urmare, sunt îndeplinite în speță condițiile prevăzute la articolul 7 primul paragraf din Decizia nr. 1/80 legate de încadrarea lucrătorului turc pe piața legală a muncii din statul membru gazdă și la perioada în care membrul familiei sale a locuit în mod legal pe teritoriul aceluia stat membru.

40 Având în vedere considerațiile precedente, trebuie să se răspundă la prima și la a doua întrebare că articolul 7 primul paragraf prima liniuță din Decizia nr. 1/80 trebuie interpretat în sensul în care copilul unui lucrător turc poate beneficia de drepturile acordate în temeiul acestei dispoziții în cazul în care, în cursul perioadei de trei ani în care acest copil a locuit împreună cu lucrătorul, acesta din urmă a exercitat o activitate profesională timp de doi ani și jumătate, iar, ulterior, a fost șomer în cursul următoarelor șase luni.

Cu privire la a treia întrebare

41 Prin intermediul acestei întrebări, instanța de trimitere solicită, în esență, să se stabilească dacă faptul că un lucrător turc a primit dreptul de ședere într-un stat membru și, prin urmare, dreptul de acces la piața muncii din acel stat în calitate de refugiat politic se opune ca un membru al familiei sale să poată beneficia de drepturile acordate în temeiul articolului 7 primul paragraf din Decizia nr. 1/80.

42 Potrivit unei jurisprudențe consacrate, exercitarea drepturilor de care resortisanții turci beneficiază în temeiul Deciziei nr. 1/80 nu este subordonată niciunei condiții referitoare la motivul pentru care dreptul de intrare și de ședere le-a fost acordat inițial în statul membru gazdă (a se vedea în acest sens, în cadrul articolului 6 din Decizia nr. 1/80, Hotărârea din 16 decembrie 1992, Kus, C-237/91, Rec., p. I-6781,

punctele 21 și 22, precum și Hotărârea Payir și alții, citată anterior, punctul 40; în cadrul articolului 7 din aceeași decizie, Hotărârea din 5 octombrie 1994, Eroglu, C-355/93, Rec., p. I-5113, punctul 22).

⁴³ Astfel, articolul 7 primul paragraf din Decizia nr. 1/80 nu condiționează recunoașterea dreptului de acces la piața muncii din statul membru gazdă și, în mod corelativ, dreptul de ședere în acel stat al membrilor familiei unui lucrător turc de circumstanțele în care acesta din urmă a obținut dreptul de intrare și de ședere pe teritoriul statului respectiv.

⁴⁴ Instanța de trimitere consideră că refugiații sunt deja suficient de protejați prin drepturile care le sunt acordate de Convenția de la Geneva și că nu este necesar ca aceștia să fie incluși în domeniul de aplicare al unui acord de asociere încheiat cu statul de origine. Un astfel de „dublu avantaj” ar fi puțin pertinent.

⁴⁵ În această privință, trebuie subliniat că, la articolul 5, Convenția de la Geneva prevede că niciuna dintre dispozițiile sale nu aduce atingere celorlalte drepturi și avantaje acordate, independent de această convenție, refugiaților.

⁴⁶ Or, Decizia nr. 1/80 acordă membrilor familiei unui lucrător turc drepturi pe care nu le poate invoca în temeiul Convenției de la Geneva.

⁴⁷ Într-adevăr, în timp ce articolul 7 din Decizia nr. 1/80 prevede dreptul membrilor familiei unui lucrător turc de a accepta oferte de încadrare în muncă în statul membru

gazdă în măsura în care anumite condiții referitoare în special la durata șederii lor în acel stat sunt îndeplinite, Convenția de la Geneva nu acordă niciun drept de această natură membrilor familiei unui refugiat politic.

48 Desigur, Decizia nr. 1/80 nu aduce atingere competenței statelor membre de a reglementa atât intrarea pe teritoriul acestora a resortisanților turci, cât și condițiile primei lor încadrări în muncă (a se vedea în special Hotărârea Payir și alții, citată anterior, punctul 36).

49 Cu toate acestea, refuzul de a aplica Decizia nr. 1/80 din cauza statutului de refugiat politic de care a beneficiat domnul Ali Altun la eliberarea autorizației sale de intrare și de ședere în Germania ar pune în discuție drepturile de care el însuși și familia sa beneficiază în temeiul acestei decizii.

50 Este necesar, așadar, să se răspundă la a treia întrebare că faptul că un lucrător turc a obținut dreptul de ședere într-un stat membru și, prin urmare, dreptul de acces la piața muncii din acel stat în calitate de refugiat politic nu împiedică faptul ca un membru al familiei sale să poată beneficia de drepturile acordate în temeiul articolului 7 primul paragraf din Decizia nr. 1/80.

Cu privire la a patra și la a cincea întrebare

51 Prin intermediul celei de a patra și al celei de a cincea întrebări, care trebuie analizate împreună, instanța de trimitere solicită, în esență, să se stabilească dacă și, atunci când este cazul, în ce condiții drepturile de care un membru al familiei unui lucrător turc beneficiază în temeiul articolului 7 primul paragraf din Decizia nr. 1/80 pot fi repuse în discuție în cazul în care acest lucrător a obținut statutul de refugiat politic pe baza unor declarații inexacte.

- 52 Instanța de trimitere arată că îndoielile sale cu privire la acest aspect provin din faptul că o serie de indicii ar permite să se stabilească faptul că indicațiile furnizate de domnul Ali Altun în cadrul cererii de azil nu pot corespunde adevărului.
- 53 Potrivit jurisprudenței Curții, legalitatea încadrării în muncă a unui resortisant turc în statul membru gazdă presupune o situație stabilă, și nu precară pe piața muncii din statul membru respectiv și implică, în această privință, un drept de ședere necontestat (Hotărârea din 20 septembrie 1990, Sevince, C-192/89, Rec., p. I-3461, punctul 30, și Hotărârea din 26 octombrie 2006, Güzeli, C-4/05, Rec., p. I-10279, punctul 38).
- 54 Curtea s-a pronunțat, în acest context, că perioadele în care un resortisant turc a fost încadrat în muncă în temeiul unei autorizații de ședere care nu i-a fost acordată decât ca urmare a unui comportament fraudulos al acestuia, care a condus la o condamnare, nu se întemeiază pe o situație stabilă și trebuie considerate ca fiind efectuate cu titlu precar, ca urmare a faptului că, în cursul perioadelor respective, persoana în cauză nu a beneficiat în mod legal de un drept de ședere (a se vedea în special Hotărârea din 5 iunie 1997, Kol, C-285/95, Rec., p. I-3069, punctul 27, și Hotărârea din 11 mai 2000, Savas, C-37/98, Rec., p. I-2927, punctul 61).
- 55 Exercițarea unei activități salariate de către un resortisant turc în temeiul unei autorizații de ședere acordate ca urmare a unui comportament fraudulos care a condus la o condamnare nu poate genera drepturi pentru acesta și nici justifica o încredere legitimă în persoana sa (Hotărârea Kol, citată anterior, punctul 28).
- 56 În plus, ținând seama de legătura care există între drepturile de care dispune un lucrător turc în temeiul Deciziei nr. 1/80 și cele pe care membrii familiei sale, care au primit

autorizația de a i se alătura, le pot invoca în temeiul articolului 7 din această decizie, un astfel de comportament fraudulos al acestui lucrător poate produce efecte în sfera juridică a membrilor familiei sale.

57 Aceste efecte trebuie însă apreciate prin raportare la data adoptării de către autoritățile naționale din statul membru gazdă a unei decizii de retragere a autorizației de ședere a lucrătorului respectiv.

58 În cazul în care, la data la care este retrasă autorizația de ședere a unui lucrător turc, drepturile membrilor familiei sale sunt în curs de a fi dobândite, în măsura în care nu este încă îndeplinită condiția privind perioada în care aceștia au locuit în mod efectiv cu lucrătorul, prevăzută la articolul 7 primul paragraf din Decizia nr. 1/80, statele membre au dreptul de a extinde consecințele comportamentului fraudulos al lucrătorului respectiv la membrii familiei sale.

59 În schimb, în măsura în care aceștia au dobândit un drept propriu de acces la piața muncii în statul membru gazdă și, în mod corelativ, un drept de ședere în acest stat, drepturile respective nu mai pot fi contestate ca urmare a neregularităților care au afectat, în trecut, dreptul de ședere al lucrătorului în cauză.

60 Orice altă soluție ar încălca principiul securității juridice care, astfel cum reiese dintr-o jurisprudență constantă, impune, în special, ca normele de drept să fie clare, precise și previzibile în privința efectelor lor, în special în cazul în care pot avea efecte nefavorabile asupra particularilor (a se vedea în acest sens Hotărârea din 13 februarie 1996, Van Es Douane Agenten, C-143/93, Rec., p. I-431, punctul 27, și Hotărârea din 18 noiembrie 2008, Förster, C-158/07, Rep., p. I-8507, punctul 67).

- 61 Dreptul de acces la piața muncii de care dispun membrii familiei unui lucrător turc în temeiul articolului 7 primul paragraf din Decizia nr. 1/80 ar fi, de altfel, lipsit de conținut dacă autoritățile naționale competente ar avea posibilitatea de a condiționa sau de a restrânge în orice mod aplicarea drepturilor precise conferite migrantului turc direct prin decizia menționată (Hotărârea Ergat, citată anterior, punctul 41, și Hotărârea din 25 septembrie 2008, Er, C-453/07, Rep., p. I-7299, punctul 27).
- 62 Limitările drepturilor pe care articolul 7 primul paragraf din Decizia nr. 1/80 le recunoaște membrilor familiei unui lucrător turc care îndeplinesc condițiile prevăzute la respectivul paragraf nu pot fi decât de două tipuri, și anume fie faptul că prezența migrantului turc pe teritoriul statului membru gazdă constituie, din cauza comportamentului său personal, un pericol real și grav pentru ordinea publică, pentru siguranța sau pentru sănătatea publică, în sensul articolului 14 alineatul (1) din aceeași decizie, fie împrejurarea că persoana în cauză a părăsit teritoriul acestui stat pentru o perioadă semnificativă și fără motive legitime (a se vedea în special Hotărârile citate anterior Cetinkaya, punctele 36 și 38, precum și Er, punctul 30).
- 63 Caracterul exhaustiv al limitărilor enunțate la punctul precedent ar fi pus în discuție în cazul în care autoritățile naționale ar fi în măsură să supună unor condiții, să restrângă sau să retragă drepturile proprii dobândite de membrii familiei lucrătorului migrant prin intermediul unei noi analize sau al unei noi aprecieri a împrejurărilor în care i-a fost acordat acestuia din urmă dreptul de intrare și de ședere pe teritoriul statului membru.
- 64 Trebuie astfel să se răspundă la a patra și la a cincea întrebare că articolul 7 primul paragraf din Decizia nr. 1/80 trebuie interpretat în sensul că, în cazul în care un lucrător turc a obținut statutul de refugiat politic pe baza unor declarații inexacte, drepturile de care un membru al familiei sale beneficiază în temeiul acestei dispoziții nu pot fi contestate dacă acesta din urmă, la data retragerii autorizației de ședere acordate acestui lucrător, îndeplinește condițiile prevăzute în această dispoziție.

Cu privire la cheltuielile de judecată

65 Întrucât, în privința părților din acțiunea principală, procedura are caracterul unui incident survenit la instanța de trimitere, este de competența acesteia să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată. Cheltuielile efectuate pentru a prezenta observații Curții, altele decât cele ale părților menționate, nu pot face obiectul unei rambursări.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a treia) declară:

- 1) **Articolul 7 primul paragraf prima liniuță din Decizia nr. 1/80 din 19 septembrie 1980 privind dezvoltarea asocierii, adoptată de Consiliul de asociere instituit prin Acordul de asociere dintre Comunitatea Economică Europeană și Turcia trebuie interpretat în sensul în care copilul unui lucrător turc poate beneficia de drepturile acordate în temeiul acestei dispoziții în cazul în care, în cursul perioadei de trei ani în care acest copil a locuit împreună cu lucrătorul, acesta din urmă a exercitat o activitate profesională timp de doi ani și jumătate, iar, ulterior, a fost șomer în cursul următoarelor șase luni.**
- 2) **Faptul că un lucrător turc a obținut dreptul de ședere într-un stat membru și, prin urmare, dreptul de acces la piața muncii din acel stat în calitate de refugiat politic nu împiedică faptul ca un membru al familiei sale să poată beneficia de drepturile acordate în temeiul articolului 7 primul paragraf din Decizia nr. 1/80.**

- 3) Articolul 7 primul paragraf din Decizia nr. 1/80 trebuie interpretat în sensul că, în cazul în care un lucrător turc a obținut statutul de refugiat politic pe baza unor declarații inexacte, drepturile de care un membru al familiei sale beneficiază în temeiul acestei dispoziții nu pot fi contestate dacă acesta din urmă, la data retragerii autorizației de ședere acordate acestui lucrător, îndeplinește condițiile prevăzute în această dispoziție.**

Semnături